



Brit

Mít tak pejska



Ahoj školáku/školačko,

Jmenuji se Vendy a chtěla bych Tebe a Tvé kamarády seznámit s tím, jaké to je mít pejska... třeba takového, jako jsem já...

Už ve škole jsme si vyzkoušeli, co to obnáší mít pejska a jak takový den pejskaře probíhá. Pokud si, i přes všechno, co jsme si ukázali, stále pejska přeješ, doporučujeme si i doma s rodiči vyzkoušet, zda by ses zvládl o pejska postarat. Připravili jsme ti zkoušky, u kterých to zjistíš. Následující čtení je určené pro Tebe a Tvé rodiče, protože rodiče jsou vždy ti, kteří o tom, zda pejska mít či nemít, rozhodují.

A pokud pejska už máš, máme pro Tebe další nápady co dělat, aby život s pejskem byl co nejvíc prima. Čtení jen pro Tebe najdeš vždy ve žlutém rámečku, jako je tento. Bude u něj postavička dívky a chlapce. Informace pro rodiče mají rámeček modrý. Pokud jsou u textu postavičky dítěte i dospělého, jde o úkol, který je určený Tobě i rodičům.

Fajn čtení a společné chvíle přeje Vendy



Milí rodičové,

naším cílem není děti nabádat k tomu pejska mít. Snad každé dítě si pejska přeje. Když už se rozhodneme si ho pořídit, je to rozhodnutí na mnoho let dopředu. Právě proto bychom rádi děti seznámili s tím, že mít pejska neznamená jen mít veselého partáka, ale i spoustu povinností a omezení... Úkoly jsou voleny zároveň pedagogicky, a tak těmito typy úkolů rozvíjíte dílčí schopnosti svého dítěte. Následující řádky jsou tvořené tak, abyste se spolu nad nimi mohli zamyslet, diskutovat a plnit úkoly.

Příjemné čtení a plnění psích zkoušek přeje

Eva Hyklová,
dětská psycholožka, canisterapeutka
a zároveň dlouholetá pejskařka



Já, Vendy aneb Něco o mně...



Jak se jmenuji: Causa Vivendi Eldegi (zkráceně Vendy). Causa Vivendi je mé křestní jméno a Eldegi název chovatelské stanice, ze které pocházím. Jsem pejsek s rodokmenem.

To, že mám rodokmen, znamená, že mí rodiče a ostatní příbuzní museli úspěšně splnit určité zdravotní nebo povahové testy, aby mohli mít štěňátka s průkazem původu. Když si koupíte pejska s rodokmenem, je předpoklad, že bude pejsek odpovídat danému plemeni po povahové, zdravotní či vzhledové stránce.

Průkaz původu nebo také rodokmen je takový psí rodný list. Je to dokument, který dostává každé štěňátko narozené v chovatelské stanici. Jsou v něm zaznamenáni předkové štěňátka - rodiče, babičky a dědové až po praprababičky a prapradědy a jejich úspěchy z výstav a výcvikových zkoušek a taky různé výsledky zdravotních vyšetření.

Jaké jsem plemeno: Bernský salašnický pes.

Kolik mi je: 17. září 2019 jsem oslavila 9let. Má panička má radost, protože ví, že bernský salašnický pes se průměrně dožívá 8 let. Pocházím prý ale z dlouhověké linie – moje babičky, dědové a další pra-pra- se dožili také hodně let.



Znáte nějaká další plemena, u kterých víte, kolika roků se dožívají? Zkuste si to u svých oblíbených psích plemen společně zjistit.



Co všechno umím: Toho je hodně – sedni, lehni, zůstaň, štěkej, chodit u nohy, aport, dej pac nebo taky kousky z psího tancování či najít a přinést zvonící telefon a sundat někomu ponožky. A spoustu dalších cviků.



Zkuste společně vymyslet, jaké cviky se dokážou pejsci naučit. Nevíte, jak se při výchově a výcviku pejska postupuje? Podívejte se na výcviková videa, která natáčeli mí psi a člověčí kamarádi - www.trainingtips.eu. A pokud už pejska máte, zkuste ho podle výukových videí něco nového naučit.



O mé rodině: Pocházím z rodiny canisterapeutických psů. Co je to CANISTERAPIE? Canisterapie je léčebný kontakt psa a člověka. Má maminka Dea, babička Annie i prababička Dan-ka chodily pomáhat a dělat radost do škol dětem zdravým i těm, které měly nějaké potíže. Lásku k dětem a chuť učit se jsem zdělila po svých předcích.



Při výběru pejska velkou roli hraje i povaha maminky štěňátka. Povaha a chuť se učit různým cvikům se dědí z rodičů na děti, a tak pejsek, který měl vycvičené rodiče, může mít pro učení a výcvik větší talent.

Má kamarádka Lilly



Jak se jmenuje: Lilly Martei

Jaké je plemeno: Stejně jako já, bernský salašnický pes.

Kolik jí je: V březnu 2020 oslavila 5 let.

O Lilly: Lilly jsem znala už od štěněcího věku. Moje panička pomáhala vybírat svým kamarádům fenku na canisterapii. Maminka jejího otce Dominga byla má starší sestra Anička. Pravidelně jsme se potkávaly na psích táborech a výstavách. Když byly Lilly tři roky, dostali se její páničci do velmi těžké životní situace a museli se svých pejsků vzdát. A tak oslovili mou paničku, jestli by nechtěla rozšířit smečku o jednu veselou, poslušnou caniterapeutickou fenku. A tak se Lilly stala členkou naší smečky.



NAJDI ROZDÍLY

Jsme stejné plemeno, ale přitom jsme každá jiná. Najdi mezi mnou a Lilly co nejvíce rozdílů. Já jsem ta se zelenou stuhou na krku.

Na následujících stránkách bych vás ráda seznámila s tím, jaké to je mít pejska...



Změny od rána do večera...



Příprav si: Kartičky RÁNO/ODPOLEDNE/VEČER (s pejskem a bez pejska).

Příchodem čtyřnohého kamaráda do života přijde hodně změn.

Seřaď kartičky podle toho, jak si myslíš, že patří za sebou.

Zkus si i Ty sám porovnat, co by se v tvém dni změnilo, kdybys pejska měl.



Popovídejte si s dítětem o ději, který mají na kartičkách pro danou denní dobu.

Zkuste vymyslet spolu správné řešení. Co se změní, když do rodiny přijde pejssek, jak je třeba její režim přizpůsobit.

Dokázalo by i vaše dítě odložit své zájmy a věnovat se pejskovi po příchodu ze školy? A co je zase výhodou toho, když pejska nemáme?

Venčení

Nyní si připravte další přílohu – Venčící kalendář.



Myslíte si, že byste zvládli péči o pejska?

Bydlíte v bytě? Procházky jsou pro pejska každodenní nutností. Bydlíte v domě se zahradou? Pejsek i přesto potřebuje pohyb a číst si psí peSeMeSky (psí vzkazy) i mimo domov. Vyzkoušejte si procházky „nanečisto“.



Každý den si doma přivstaň vždy dříve, abys měl na procházku čas, s sebou si můžeš vzít nějaký psí talisman a vyraz na procházku. Pokud to zdárně zvládneš, zakresli si do kalendáře tlapičku. Nezapomeň, že venčení by mělo trvat alespoň 30 minut minimálně 3x denně, a odpoledne by měla být velká, nejméně hodinová procházka (třeba i spojená s hrou nebo výcvikem), aby se pejssek unavil a nezlobil.

Zvládneš každý den v měsíci nasbírat 3 tlapičky...?



Po uplynutí 4 týdnů si společně popovídejte o tom, zda byste zvládli MÍT PEJSKA...

Čas pro pejska – v čem nás omezí



Máš hodně kroužků? Do následujících řádků napiš, jakým kroužkům a koníčkům se během týdne věnuješ a kdy:

Pondělí

Úterý

Středa

Čtvrtek

Pátek

Sobota + Neděle

I pesek potřebuje mít svou zábavu. Najdi si ve svém volném čase i místo pro něj. Kterých kroužků by ses dokázal vzdát, abys mohl trávit čas s pejskem? Zakroužkuj je.



V kolik hodin se každý den vracíte ze zaměstnání, od kolika hodin již jste doma? Zaznamenejte do následujících řádků.

Pondělí

Úterý

Středa

Čtvrtek

Pátek

Zkuste si s dětmi porovnat váš volný čas, dokázali byste do něj zařadit pejska?



Pokud uvažujete o tom, že si pořídíte pejska, popřemýšlejte, zda si dokážete každý den najít dostatek času na čtyřnohého kamaráda? Pokud má být z pejska vyrovnaný poslušný parťák, je třeba mu věnovat dostatek času. Pokud nebude mít tolik pohybu, pozornosti či výcviku, kolik potřebuje, může se z něj stát nezvladatelný ničitel.

Dovolená, prázdniny...



Nejraději bych jel na dovolenou/prázdniny.....



Trávíme dovolenou v

Může na takové prázdniny s vámi jet i pesek?

Dokážete svou dovolenou pejskovi přizpůsobit?

Ano? Prima. Je spousta možností společných dovolených, je ale třeba vždy program přizpůsobit fyzickým možnostem vašeho pejska. Já třeba s paničkou jezdím na výcvikové tábory, kam jezdí mí psi kamarádi s jejich páníčky a dětmi. Anebo jezdíme také do míst, kde mohou být ubytováni i pejsci.

Ne? Napište si na následující řádek, kdo by se o pejska mohl postarat během dovolené:

.....

Je důležité před pořízením pejska vědět, co bude s pejskem během dovolené, prázdnin či během vaší nepřítomnosti... V těchto obdobích hodně pejsků končí v útulcích, protože byli v této době majitelům na obtíž...

Pokladnička i pro pejska



Mít pejska neznamená jen kupovat pro něj papání. Co myslíš, že všechno pejsek potřebuje? Za co vše budeme v životě pejska platit. Zkuste si s rodiči každý napsat, na co vše je potřeba mít našetřené peníze. Až si to vypíšete, podívejte se pod řádky na modrý text, na co vše musela a musí mít našetřeno má paníčka.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pořizovací cena pejska – ve srovnání s náklady v dalších letech života psa je prvotní cena pejska ta nejmenší položka. Vyplatí se zainvestovat do pořizovací ceny - je předpoklad, že nebudeme už následně řešit další náklady za problémy, které se mohou objevit. Cena pejska se odvíjí od kvality rodokmenu – jsou-li rodiče ze zahraničí, jsou-li výstavně úspěšní, mají absolvováno více zdravotních testů či jsou jejich příbuzní dlouho žijící, může být cena štěňátek vyšší.

Kvalitní krmení – výživa je základ, na krmení se vyplatí nešetřit, aby pejsek rostl tak, jak má, a aby se předešlo dalším potížím, které může mít.

Pamlsky – i my máme rádi za odměnu nějakou dobrůtku. A tak je důležité pejska za správně vykonaný cvik pochválit odměnou.

Chovatelské potřeby - misky, kartáče, vodítka, obojky, šampon, apod...

Veterinární náklady - pravidelné očkování, odčervení, přípravky proti blechám a klíšťatům, apod.

Pravidelné poplatky (obci, městu, apod. - každého pejska je třeba přihlásit na město a zaplatit za něj roční poplatek.)

Nečekané situace - může se stát, že pejsek nečekaně onemocní nebo bude mít úraz. Proto je potřeba být na to připraven.

Čím většího chceš pejska, tím více tyto položky stojí.



Než si pořídíš pejska, zkus si na něj nejdřív našetřit.

Pokud máš pravidelné kapesné, část z něj si dej pokaždé do pokladničky. Chceš spořit na pejska a na péči o něj nebo by sis raději koupil nějakou hru či lego?



Víte, kolik peněz měsíčně stojí mít pejska? S dítětem si to zkuste společně zjistit. Najděte si v kamenném obchodě nebo na internetu ceny uvedených položek. Zkuste si spočítat, kolik vás bude stát péče o malého, středního a velkého pejska.

Cílem je vědět, co vše se za vlastnictvím pejska skrývá. Když dítě dostane peníze, povídejte si o tom, na co je chce využít.

Zjistili jste, že byste se o pejska zvládli postarat a chtěli byste si pejska pořídit? Nyní nastávají další důležité rozhodnutí, která ovlivní váš budoucí život s pejskem.

Potrénuj paměť a zjisti, jací pejsci mohou být..



Zahraj si s rodiči pexeso, najdi 2 stejná plemena a zjisti, jaký může takový pejsek být. Vždy má každá psí rasa uvedené dvě informace. Jednu pozitivní vlastnost, která je pro tohoto pejska typická. Druhá informace nám sděluje, na co si musíme dávat pozor. Může to být vlastnost, která se objeví, když nezvládneme výběr vhodného pejska nebo výchovu anebo taky negativní vlastnost, kterou toto plemeno mívá.

Pejsci ale mají daleko více vlastností. Zkus si zjistit, jaké vlastnosti ještě můžou mít! Nenašel jsi 2 stejné obrázky, ale každý jiný? Podívej, jaký by mohl být voříšek, který zdědí po mámě i tátovi nežádoucí vlastnost.



Majitelé a chovatelé uvedených plemen Vám vybrali dvě z mnoha vlastností dané rasy. Vybrali jednu pozitivní – pro něj typickou, a jednu negativní vlastnost či skutečnost, která se může projevit – například při nesprávném vedení, výživě či nevhodných zdravotních či povahových dispozicích. Pozor, může to být i negativní věc, která se u tohoto plemene objevuje běžně. Zkuste si společně zjistit z dalších zdrojů (encyklopedie, časopisy, internet) co jsou klady a zápory vašeho oblíbeného plemene.

Než si nového člena rodiny pořídíme, je třeba znát povahové vlastnosti dané rasy pejska.... Psích plemen je opravdu hodně.

Podívejte se např. na www.krmivo-brit.cz do sekce Katalog plemen, kde se můžete dočíst mnoho informací o každém plemeni. Důležité je taky vědět, pro jaký účel dané plemeno vzniklo.

Pokud si chceme pořídit pejska, je třeba vědět, kolik potřebuje pohybu. Když nebude mít dostatek pozornosti, zábavy a aktivity, může se jednoduše stát, že se zabaví ničením vašeho bytu.

PP vs. bez PP

Při výběru štěňátka není důležité jen znát typické vlastnosti daného plemene, ale je třeba vědět něco i o příbuzných vašeho budoucího pejska. U pejsků s průkazem původu (PP) víte, že rodiče splňovali podmínky chovu i po zdravotní stránce a měl by být předpoklad, že daný jedinec bude odpovídat standardu plemene. Důležité je však znát povahové charakteristiky rodičů pejska, protože stejně jako dědí naše děti povahové vlastnosti po nás, tak i u pejsků se povaha či chuť pracovat a cvičit předává z rodičů na štěňátka. Pokud si chcete pořídit pejska, poznejte nejdřív jeho psí maminku a prostředí, kde vyrůstá. Vyrovnané štěňátko s maximální socializací v raném věku vám ušetří spoustu trápení

Jak vychovat pejska?



Rozhodli jste se, že jste připraveni mít nového člena rodiny? I když jste věnovali hodně času přípravě na něj (výběr plemene, chovatele a štěňátka), nesmíte zapomenout, že je nyní na vás, jakého psiho partáka z něj vychováte.

Jako děti mají obavy z nových situací, a potřebují se v nich rozkoukat, aby nabraly jistotu, tak i pesek potřebuje svět aktivně poznávat. Socializace a výchova pejska je základ pro bezproblémové soužití. To znamená, že by si pesek v raném věku měl zvykat na co nejvíce situací (cestování autem/MHD, setkávání s lidmi, pejsky, zvykání na městský ruch). Dále je potřeba být ve výchově důsledný – mít nastavená pravidla, která budou dodržovat všichni členové rodiny. Pesek musí mít stanovené hranice, co může a co nikoliv a měly by platit vždy. Nelze mu jednou kázat ležet na gauči a příště ho na něj lákat.

Pejska samozřejmě můžete cvičit už doma. Vždy je třeba pejska za správně splněný cvik ihned pochválit (slovní pochvala + palmsek).

Krásně zpracovaná výcviková videa zaměřené na socializaci, výchovu a výcvik najdete na www.trainingtips.eu.

Vhodné jsou také návštěvy psiho cvičáku – kynologické organizace, kde se pesek naučí poslouchat i v přítomnosti jiných pejsků. Často se stává, že pesek je zvyklý poslouchat jen doma, a když pak potká jiné pejsky, nevidí a neslyší, zapomene všechny

Z průkazu původu můžete zjistit výsledky zdravotních vyšetření jeho předků. U pejsků bez PP jsou tyto informace nedohledatelné a často se štěňátka bez PP rodí jedincům, kteří z nějakého důvodu nebyli vhodní do chovu (zdravotního, povahového) a je velká pravděpodobnost, že tyto problémy budou přenášeny na jejich děti. Navíc už nezjistíte, zda rodiče, prarodiče neměli nějaké dědičné onemocnění... Proto se vyplatí do štěňátka zainvestovat v počátku, než následně řešit nákladné výdaje za veterinární náklady.

Další variantou je také pesek z útulku. Můžete udělat dobrý skutek a rozzářit starému pejskovi jeho smutný život v útulku, vzít si dospělého pejska, u kterého nebudete muset řešit loužičky a rozkousané boty nebo také psi štěňátko, které má život před sebou. Takový pesek vám bude velmi vděčný a bude vám to dávat patřičně najevo. Musíte brát však v úvahu to, že si může nést nějakou špatnou zkušenost či zlovyky z předchozího života. S pejskem se můžete nejdřív postupně seznamovat formou pravidelných návštěv útulku, abyste poznali, zda je to vhodný parták přímo pro vás.

U takového pejska spoustu informací nevíte (předchozí zkušenosti, povahové a zdravotní předpoklady, chyby ve výchově), ale pokud si s vědomím těchto možných problémů, pejska z útulku vezmete, bude vám vděčnost za svůj nový domov dávat láskou najevo celý svůj život.

povely a chce jen za nimi. Kontakt s jinými psy je třeba od štěňčího věku – aby s nimi uměl správně komunikovat a nebál se jich nebo na ně nebyl agresivní. Pozor však, aby se pejskovi nestala špatná zkušenost a nepokousal ho jiný pes. Každý pejsek není ochotný se kamarádit, vždy své štěňátko pouštějte jen se psy, které opravdu znáte, a kdy víte, že nehrozí nebezpečí.

S pejsky lze absolvovat také výcvikové tábory, které bývají zaměřené například na určitá plemena či určité psí sporty. Na některé psí tábory dokonce jezdí celé rodiny i s dětmi.

Výcvik lze zaměřit na různé oblasti – existuje mnoho psích disciplín, psích sportů. Od poslušnosti, stopování (čichem vyhledává pejsek stopy páníčka), obran přes tanec se psem, frisbee a flyball, agility až třeba po záchranný výcvik.

Jako děti chodí do školy, dospělí do zaměstnání, tak i my pejsci potřebujeme mít zaměstnanou svoji hlavu a uvítáme psí aktivity. Já jsem si za svůj život vyzkoušela agility, obrany, poslušnost a stopy, různé triky z dogdancingu, taky mě baví psí hlavolamy. Umím i nějaké kousky z asistenčního výcviku. Pamatuješ si jaké?

A abych nezapomněla, nově umím jezdit s paničkou i na paddleboardu.



Mí kamarádi



Seznamte se s mými kamarády. Spoustu z nich mělo těžký život, protože se o ně malí nebo velcí páničci nezvládli postarat. Ráda vám je představím. Jejich příběhy měly smutné momenty, ale šťastný konec...

Spousta pejsků to štěstí nemá a čekají v útulcích. Než si pořídíte pejska, musíte si být opravdu jisti, že se o něj zvládnete postarat... třeba dalších 10 let.

FIONA A ROZÁRKA

Fiona a Rozárka jsou mé dvě kamarádky, které nyní žijí spokojený život. Obě ale mají za sebou i ošklivé zkušenosti s lidmi. Ještě teď je mi smutno, když si vzpomenu, jak mi své příběhy vyprávěly.

Rozárka byla jednou z 30 čivav, které měli její majitelé pro to, aby rodily štěňátka. Protože to nebyla štěňátka s průkazem původu, nikdo nekontroloval, jak často je fenky mají. Rozárka i její psi kamarádky rodily opravdu často. Pokaždé jak jen to šlo. Fenky i štěňátka pořád bydlely v kleci, nikdy se s nimi nemohly proběhnout po zelené trávě. I na záchod chodily stále v tom malém prostoru klece. Často štěňátka bolela břicha a měla průjem, protože měla v bříšku škrkavky. Ty někdy i vykakala nebo vyblinkala. Nikdy štěňátka nedostala takovou tu tabletku, co dostávám já pravidelně, abych parazity neměla. Často nebyla ani očkovaná. Pak vždy jednoho dne přišla ta její majitelka a štěňátka odnesla a už je jejich maminky nikdy neviděly. Prý si je koupili nějakí lidé, i přes to, že štěňátka byla tak malá, že ještě měla žít s maminkou. Psi maminky taky nikdy nepotkaly nové páničky od svých štěňátek. Mezi pejsky se řálo, že noví majitelé museli s nimi často chodit k zvířecímu



doktorovi. Stávalo se, že jim štěňátko umřelo na nějakou nemoc. Taky se každé štěňátko všeho bálo, protože neznalo jiný svět než v kleci.

Jednoho dne majitelka zemřela, a tak nějakí lidé hledali pro ty čivavi maminky nové páničky. Rozárka se dostala ke své nové majitelce. Poznala u ní, jaké to je, když jí někdo pohladí a když se bojí. Když se objeví někdo neznámý, ať pejsek nebo člověk, vrčí a hlídá si svůj domov. Bojí se, že o něj přijde... I na mě pořád štěká, tak se snažím tvářit nenápadně a nevšímám si jí, když jsem u ní na návštěvě.

To její kamarádka Fiona, se kterou Rozárka žije, je se mnou větší kamarádka. Fionu našli jako štěňátko se skoro utrženou nožičkou, nemocnou a s bříškem plným parazitů. Asi ji někdo na cestě srazil autem. Fionu přijal útulek, který ji nechal nožičku u pana doktora zoperovat. V útulku si ji našla její panička

a nyní spolu oslavily 10 let společného života. Fiona je veselý pesek, a říkala mi, že už zapomněla, že existují zlí lidé. Myslím si, že když si ji někdo kdysi koupil nemocnou, tak nechtěl dávat další peníze za doktory, a tak ji z auta vyhodil. Jak to bylo doopravdy, to ale ví jen Fiona. Nechce na to ale vzpomínat. Tak jsem jí vyprávěla, jaké to bylo, když jsem byla já malinké štěně. Bydlela jsem ještě s maminkou a bráškou Credem. Než bráška odešel ke své nové rodině, prožili jsme spolu hodně legrace. Jezdili jsme na výlety autem, měli jsme spoustu hraček, chodilo nás navštěvovat spousta člověčích kamarádů. Bydleli jsme doma s našimi lidskými páníčky a často jsme si s nimi hráli. Bráškovi budoucí majitelé ho jezdili navštěvovat, a tak, když pak s nimi odjel do nového domova, už je znal. Od 2 týdnů našeho života jsme jezdili za psím doktorem – dostali jsme pastu a pak tabletku proti parazitům, (každých 14 dní), pak jsme dostali i očkování proti několika nemocem (to jsme měli dohromady asi třikrát). Jo a abych nezapomněla ještě jsem dostala i čip do kožičku, kdybych se ztratila, aby bylo podle něj poznat, komu patří.



Než si pořídíte štěňátko, zjistěte si co nejvíce o tom, jak bylo odchováno. Zda má potřebné očkování, odčervení. Jezďte ho pravidelně navštěvovat. Všimněte si, jak reaguje na nové lidi, zvuky. Zjistěte si, jakým způsobem chovatel zvyká pejska na nové podněty, situace, lidi. Seznamte se i s maminkou štěňátek – sledujte, jak reaguje na nové lidi, zda je přátelská, působící čistě a zdravě. Zjistěte si, zda má štěňátko potřebný věk k tomu, aby mohlo jít do nové rodiny (dle zákona na ochranu zvířat musí mít minimálně 49 dnů). Podívejte se i na prostředí, kde byla štěňátka odchována, sledujte i jejich hygienické návyky. Poptejte se, čím byla krmena a zjistěte si, jestli váha štěňátka odpovídá váze zdravého štěňátka daného plemene v téměř věku.

BEDŘICH



Bedřich žil několik měsíců v útulku, než si našel nový domov. Jeho příběh začal v lese, kde ho někdo uvázal a nechal ho tam. Naštěstí ho tam lidé, kteří šli na procházku, našli a odvezli do útulku. V útulku si mysleli, že je Bedřich dospělý, ale po příchodu do nového domova ještě vyrostl. Je kamarádský a veselý, ale velmi temperamentní až divoký. Kdo ví, jakého plemene byli jeho rodiče. Ale určitě lovecké rasy, protože rád utíkal za zvěří. Běda se snaží být učenlivý, ale z původního domova si přinesl i spoustu špatných zkušeností. Od začátku se bál vypraného prádla, když ho panička veselela na sušák, třepání dek, vlající látky. Bojí se i igelitových tašek nebo pytlů. Také je nešťastný, když je na chvíli uvázaný

a jeho páníček od něj odejde. Obrovský strach měl z vody, třeba v bazénu nebo rybníku. Dnes ale už ví, že mu žádné nebezpečí nehrozí a už se nebojí.



Zkuste se s dětmi zamyslet, co se mohlo Bédovi stát, proč se takto bojí? Znáte i nějakou rasu loveckého plemene?

BOLT

Jednoho dne jela má panička s kamarády nakoupit do Opavy výcvikové potřeby pro psí cvičák. Jeli autem kolem lesa, když tu najednou začala auta před nimi troubit a zpomalovat. V tom si má panička všimla, že uprostřed silnice běhá malý pejsek a snaží se nějaké auto doběhnout. Všechna auta ale ujížděla pryč. Panička a její kamarádi zastavili a pejska zavolali. Byl to hnědý pejsek, který měl jedno oko modré a jedno hnědé. Okamžitě přiběhl a skočil nám do auta. Byl hladový a vyděšený. U nás doma ho vyfotili a zveřejnili jeho fotku na internetu s informací, že byl takový pejsek nalezen. Snažili se i dlouho zjistit, jestli pejska někdo nehledá. Žádný majitel se ale nikdy neozval. Myslím si, že pejska někdo vyhodil z auta ven a odjel pryč. Protože běžel jak o život, dali mu páníčci jméno Bolt – podle jednoho sportovce z Jamajky.



Bolt už je dnes psí děda a je pořád hodně kamarádský. Už ani nedělá lumpárny, které dělal zamlada, protože nebyl správně vychovaný.



Co sis zapamatoval z příběhu? Zkus příběh převyprávět.

Jak jsme k pejskovi přišli? Jak pejsek vypadal? Podle koho pejsek dostal jméno. S dítětem si zkuste popovídat o tom, co dělat, když naleznete pejska.

PUNŤA

Puntťa se narodil slepý a hluchý. Lidi, kteří měli jeho maminku, ho chtěli napořád uspat, nakonec pro něj ale našli majitele. Puntťa neviděl a neslyšel, těžko se s ním člověk i pes domluvil. Těžké bylo ho i uhlídat. Všichni si mysleli, že je to náhoda, že se takto postižený narodil. Náhoda to ale nebyla. Jeho tatínek byl border kolie a byl zvláště zbarvený. Někteří lidé říkají této barvě plesnivá, ale oficiálně se jí říká blue merle. Maminka byla kříženec plemen border kolie a jack russel teriér a měla stejné zbarvení. Jeho majitelé ale nevěděli, že když mají toto zbarvení oba rodiče, často se jim rodí postižená štěňátka. Když se Puntťa dostal do puberty, objevila se u něj i epilepsie. Punttu jsem poznala jako štěňátko, už jsem ho ale hodně let neviděla. Nevím tedy, jestli ještě žije a zda ho jeho zdraví začalo zlobit ještě víc.



Rodiče štěňat s průkazem původu mívají často schvalované plánované rodičovství poradcem chovu, aby se zamezilo různým zdravotním potížím, blízké příbuznosti či povahovým potížím.

Takto vypadá zbarvení blue merle
<-- tady je má kamarádka border kolie Abie



Příběhy těchto pejsků měly smutný začátek, ale šťastný konec...

... hodně pejsků ale strávilo v útulcích mnoho let a šťastného konce se nedočkali...

... jen proto, že páníček

... nevěděl, že s pejskem bude tolik starostí,

... chtěl trávit čas tam, kam pejsci nemohli,

... neměl na pejska tolik času, a tak pejsek začal zlobit,

... nevěděl, že z pejska vyroste tak velký pes,

... nezvládl výchovu pejska, a ten pak začal být nebezpečný,

... nechtěl platit náklady na léčení zdravotních problémů,

nebo že pejsek svého majitele prostě přestal bavit.

...MÍT PEJSKA je prima, ale je to závazek i víc než na 10 let dopředu...

... jakým způsobem chcete těch příštích 10 let strávit vy?



Projekt **Mít tak pejska** jsme vymysleli a podporujeme jej, protože kromě pomoci zvířatům v útulku chceme zamezit tomu, aby v útulcích končila zvířata další.